

ROČENKA 2025

TANTEHORSE

OBSAH

ÚVODNÍ SLOVO	5
ČINNOST TANTEHORSE V ROCE 2025	6
REPERTOÁR 2025	8
PREMIÉRY A NOVÉ PROJEKTY	9
REPRÍZOVANÁ PŘEDSTAVENÍ A ZÁJEZDY V ROCE 2025	16
USKUTEČNĚNÁ PŘEDSTAVENÍ TANTEHORSE V ROCE 2025	22
TÝM	24
MEDIÁLNÍ REFLEXE A OHLASY	28
FINANCOVÁNÍ SOUBORU V ROCE 2025	34

ÚVODNÍ SLOVO

Vážené divačky, vážení diváci,

když se teď, na jaře 2026, ohlížím za minulou sezonou, vidím ji trochu jiným světlem, než v jakém jsme ji prožívali.

Rok 2025 byl pro Tantehorse silný a důležitý. Přesto ho dnes čteme jinak než ve chvíli, kdy jsme ho prožívali. Nejistota, která dnes prostupuje veřejným prostorem – geopolitická, společenská, kulturně-politická – nezasahuje jen do rozpočtů a plánování. Zaostřuje také otázku, proč tu práci vlastně děláme. A co od ní vlastně chceme.

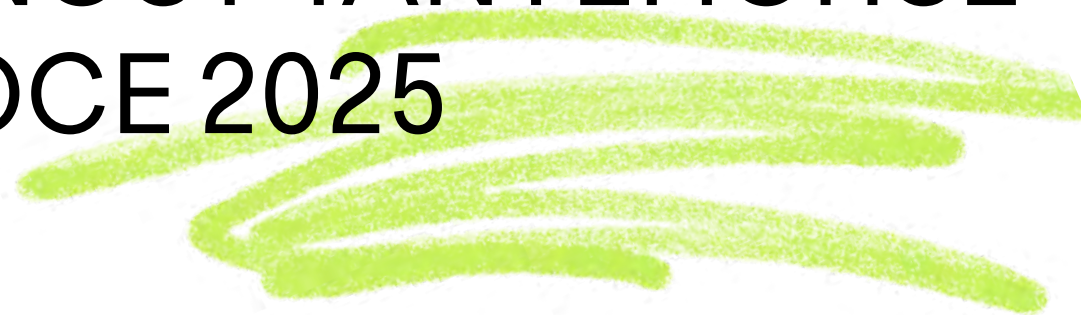
Když si zpětně promítnu, čím jsme se v roce 2025 zabývali, vidím v tom nečekaně silnou souvislost. Rukojmí otevřelo téma manipulace, násilí a institucionální slepoty – i odolnosti těch, kteří si přesto hledají cestu ven. ZA MUŽE! se ptalo, co se děje s mladými muži, kteří ztrácejí půdu pod nohama, a co jim společnost nabízí místo odpovědí. TanteLab dával prostor nastupující generaci tvůrců, aby hledala vlastní jazyk v čase, který jim neposkytuje mnoho jistot. Projekt Děti U: Fragmenty znovu otevřel prostor mluvit o tom, o čem se často bojíme mluvit. Celý rok tak byl, aniž jsme to plánovali, také rokem naděje — ne jako pocitu, ale jako praxe. Jako schopnosti zůstat v kontaktu s tím, co je těžké, a přesto pokračovat.

Taková práce potřebuje stabilní podmínky. Ty dnes nejsou samozřejmé. O to víc si vážím všeho, co se nám v roce 2025 podařilo vytvořit, udržet a sdílet.

Jan Honeiser,
25. 4. 2026



ČINNOST TANTEHORSE V ROCE 2025



Rok 2025 jsme prožili jako rok intenzivní kontinuální činnosti, nových premiér, výzkumných procesů i výrazného mezinárodního přesahu. Jedním z jeho vrcholů byl náš výjezd do francouzského Charleville-Mézières, kde jsme na mezinárodním festivalu **Festival Mondial des Théâtres de Marionnettes** uvedli inscenaci **Light in the Darkness** hned třikrát. Tím jsme navázali na naši dlouhodobou snahu uvádět tvorbu Tantehorse i v zahraničí a zároveň jsme posílili viditelnost současného českého fyzického a objektového divadla v mezinárodním kontextu.

Vedle zahraniční prezentace jsme po celý rok udržovali živý repertoár a pravidelně jsme reprízovali naše klíčové inscenace. V Paláci Akropolis i na regionálních scénách jsme uvedli tituly **Iris / Invisible III., Light in the Darkness, Hannah / Invisible I. a Strachy**. Se souborem jsme vycestovali také do Trutnova, Tábora, Plzně, Opavy, Liberce, Chebu, České Lípy, Českých Bu-

dějovic i Drážďan. Reprízovou činnost jsme tak nevnímali jen jako provozní základ, ale jako důležitý způsob, jak být v kontaktu s publikem napříč různými místy a kontexty.

V roce 2025 jsme zároveň připravili několik nových projektů, které dál rozvinuly naše dlouhodobé dramaturgické linie. Na podzim jsme uvedli premiéru inscenace **Rukojmí / Invisible IV.**, čtvrtého dílu dokumentární série Invisible. Tentokrát jsme se posunuli od portréту jednotlivé ženy k širšímu společenskému tématu partnerského násilí, manipulace a systémového selhávání institucí, zejména v oblasti rozvodových a opatrovnických řízení. Inscenace vznikala na základě dlouhodobého výzkumu, rozhovorů s lidmi s osobní zkušeností i konzultací s odborníky. Výsledný tvar jsme doplnili také veřejnou diskusí s odborným přesahem.

Významnou část roku jsme věnovali také projektu **ZA MUŽE!**, který jsme

připravili ve spolupráci s Akademií věd ČR a partnery programu České Budějovice – Evropské hlavní město kultury 2028. V červnu jsme jej uvedli ve Wortnerově domě v Českých Budějovicích jako participativní performativní událost na pomezí umění, výzkumu a veřejné debaty. Otevřeli jsme v ní téma radikalizace mladých mužů, proměn mužské identity, genderové polarizace a společenské nejistoty. Publikum jsme od začátku nechtěli stavět do role pasivního pozorovatele, ale zvát ho přímo do situace sdílení, reflexe a společného přemýšlení.

Důležitým bodem roku pro nás byla i premiéra indoor verze projektu **Děti U: Fragmenty**, kterou jsme uvedli v Paláci Akropolis. Navázali jsme tak na předchozí site-specific podobu projektu Děti U a hledali udržitelnější divadelní formát, který by umožnil jeho další uvádění a rozvoj. I v této komornější verzi jsme zachovali citlivost tématu dětské paliativní péče, dokumen-

tární východiska i důraz na bezpečný prostor pro sdílení a diváckou reflexi.

Po celý rok jsme také rozvíjeli **TanteLab**, naši dlouhodobou vzdělávací a výzkumnou platformu pro nastupující generaci performerů, performerek a dalších tvůrců. V roce 2025 jsme v rámci TanteLabu uspořádali sérii workshopů, rezidenci a dva veřejné výstupy: **TanteLab III: Noc v divadle** v Městském divadle Děčín a prosincový work-in-progress **TANTELAB: ACT!** ve Stanici Galaxie. Pokračovali jsme tak v budování prostoru, kde se může mladá generace umělců setkávat, zkoušet, pochybovat, hledat vlastní jazyk a sdílet proces tvorby s publikem.

Rok 2025 pro nás byl potvrzením, že má smysl rozvíjet tvorbu dlouhodobě, pečovat o repertoár, otevírat nová společenská témata.

REPERTOÁR 2025

PREMIÉRY

A NOVÉ PROJEKTY

V roce 2025 jsme připravili několik nových projektů, které dál rozvinuly naše dlouhodobé dramaturgické linie a zároveň otevřely nová společenská témata i nové formáty práce s publikem. Vedle premiéry čtvrtého dílu série Invisible jsme uvedli participativní projekt ZA MUŽE!, rozvíjeli jsme platformu TanteLab a připravili také divadelní indoor verzi projektu Děti U. Tyto projekty spojovala snaha pracovat citlivě, mezioborově a s důrazem na propojení umělecké formy, výzkumu a sdílené zkušenosti.



RUKOJMÍ / INVISIBLE IV.

Premiéra: 29. 9. 2025, Palác Akropolis

V září jsme uvedli premiéru inscenace Rukojmí / Invisible IV., čtvrtého dílu naší dlouhodobé dokumentární série Invisible. Zatímco předchozí části se soustředily na autobiografické příběhy konkrétních žen, v Rukojmí jsme se vědomě posunuli od portrétu jednotlivce k širšímu společenskému fenoménu. Otevřeli jsme téma psychického, emočního a fyzického zneužívání v partnerských vztazích a zároveň jsme se zaměřili na rozvodová a opatrovnická řízení jako prostor, kde se násilí může dál systémově reprodukovat.

Na inscenaci jsme pracovali jako na výsledku dlouhodobého uměleckého výzkumu. Vedli jsme rozhovory s lidmi, kteří prošli manipulativními a násilnými vztahy, konzultovali jsme projekt s odborníky z oblasti psychologie a práce s traumatem a dlouhodobě

jśmy hledali způsob, jak s tak citlivým materiálem zacházet eticky, bezpečně a bez senzace. Nechtěli jsme vytvářet ilustrativní výpověď, ale strukturovaný prostor pro svědectví, které je možné sdílet s publikem bez dalšího zraňování zúčastněných.

Výsledný tvar jsme postavili na dialogu jediné živé performerky s anonymními video-svědectvími dalších účastnic. Videoart pro nás nebyl doplňkem, ale rovnocenným dramaturgickým partnerem živé performance. Díky tomu jsme mohli soustředit pozornost nejen na jednotlivé příběhy, ale především na opakující se mechanismy moci, manipulace a institucionální slepoty. Premiéra proběhla 29. a 30. září 2025 v Paláci Akropolis, v říjnu následovala repríza doplněná moderovanou diskusí s odborným přesahem.

Scénář, režie, choreografie:
Mířenka Čechová

Scénář, režie:
Johana Ožvold

Světelný design:
Filip Horn

Produkce:
Karolína Anna Hudská

Performance, choreografie:
Adriana Štefaňáková

Scénografie, kostýmy:
Pavčina Chroňáková

PR manažerka:
Adéla Brabcová

Koprodukce:
Palác Akropolis

Dramaturgie:
Kristýna Boháčová

Hudba a zvukový design:
Martin Hůla

Projektový manažer:
Jan Honeiser

ZA MUŽE!

Premiéra: 20. 6. 2025, Wortnerův dům, Jihočeská galerie, České Budějovice

V červnu jsme v Českých Budějovicích uvedli projekt **ZA MUŽE!**, který vznikl jako participativní performativní událost na pomezí umění, společenského výzkumu a veřejné debaty. Připravili jsme jej ve spolupráci s Akademií věd ČR a s partnery programu České Budějovice – Evropské hlavní město kultury 2028. Navázali jsme v něm na předchozí výzkumné i umělecké aktivity Alice Koubové a Miřenky Čechové a dál jsme rozvíjeli náš zájem o propojení filozofického, sociologického a uměleckého myšlení s přímou zkušeností publika.

V projektu jsme otevřeli téma politické radikalizace mladých mužů, genderové polarizace a proměn mužské identity v současné společnosti. V přípravné fázi jsme pracovali s analýzou sociologických a politických dat, rešeršemi veřejných výroků politických, mediálních i společenských aktérů a vedli jsme rozhovory s mladými muži z regionu Českých Budějovic. Tento materiál se stal přímým zdrojem scénáře i výsledné dramaturgické struktury.

Samotnou performanci jsme koncipovali jako otevřenou, nehierarchickou situaci, v níž se diváci nestávají jen



pozorovateli, ale aktivními účastníky. ZA MUŽE! kombinovalo živou hudbu, performativní akci, video projekci, dokumentární citace, moderovanou diskusi i výzkumné dotazníky připravené ve spolupráci s Akademií věd ČR. Publikum jsme od počátku vtažovali

do dění formou společenského setkání a postupně jsme jej zvali ke sdílení postojů, pochybností i vlastních zkušeností. První uvedení proběhlo 20. a 21. června 2025 ve Wortnerově domě Alšovy jihočeské galerie v rámci festivalu SOUTOK.



Hrají:
Alice Koubová, Miřenka Čechová,
Iris Kristeková

Koncept:
Alice Koubová, Miřenka Čechová
Scéna, kostýmy:
Anna Tichá

Hudba:
Martin Hůla
Projektový manažer:
Jan Honeiser

TANTELAB III.

V roce 2025 jsme dál rozvíjeli také **TanteLab**, naši dlouhodobou edukativní a výzkumnou platformu pro nastupující generaci performerů, performerek, choreografů, choreografek a výtvarníků. Vycházíme v ní z potřeby vytvořit stabilní a zároveň náročný prostor, v němž mohou mladí tvůrci rozvíjet vlastní autorský jazyk, učit se kolektivní práci a promýšlet společenskou odpovědnost umělecké tvorby. V roce 2025 probíhal TanteLab jako celoroční proces složený ze šesti dvoudenních workshopů, společné rezidence a dvou veřejných výstupů.

NOC V DIVADLE

Prvním z těchto výstupů byla premiéra projektu **TanteLab III: Noc v divadle**, kterou jsme uvedli 4. dubna 2025 v Městském divadle Děčín. V koprodukcii s divadlem jsme připravili celonoční událost, během níž jsme diváky pozvali strávit noc přímo v divadelním prostoru a stát se součástí pomalu plynoucího, sdíleného dění. Propojili jsme inscenovanou procházku divadelními zákoutími, četbu, rozhovory, vyprávění, meditaci, hudbu, světlo i noční kontemplaci. Vznikl tak formát, v němž jsme divadlo chápali jako místo zpomalení, blízkosti a citlivého vnímání současného světa.



TANTELAB: ACT!

Druhým veřejným výstupem TanteLabu byl prosincový work-in-progress **TANTELAB: ACT!**, který jsme uvedli 15. prosince 2025 ve Stanici Galaxie. Vycházeli jsme v něm z ročního společného setkávání deseti mladých performerů, performerek a výtvarníků, kteří během roku testovali různé způsoby práce s pohybem, hlasem i obrazem a hledali, co může tvořit jejich společný jazyk.

Zastřešujícím tématem ACT! byla utopistická otázka: jak by mohl vypadat

svět, kdybychom si ho dokázali představit citlivější, otevřenější a pomalejší. Projekt se ptal, jaké tělo takový svět vytváří, jaký pohyb může něco otevírat a jaký obraz dokáže pojmenovat to, co je zatím pouze v procesu představování. Nechtěli jsme prezentovat hotovou inscenaci, ale otevřený proces vzniku společné kompozice z drobných momentů, osobních nápadů a pohybových i vizuálních fragmentů. Diváky jsme tak nepozvali na uzavřený výsledek, ale přímo do situace zkoušení, hledání a formulování prvních tvarů.



Kurátorstvo:
Viktor Černický, Dominika Špalková,
Miřenka Čechová

Produkce:
Karolína Anna Hudská, Tantehorse

Hudba:
Matouš Hekela

Světelný design:
Filip Horn

Performerstvo a výtvarnictvo:
Nela Rusková, Lukáš Záhorák, Barbora
Nechanická, Lucie Vrbíková, Kateřina
Radakulan, Adina Voldrábová, Nhung
Dang, Matěj Pour, Anna Šefrnová,
Dorothea Hofmeisterová

DĚTI U: FRAGMENTY

Premiéra: 18. 5. 2025, Palác Akropolis

Na jaře jsme v Paláci Akropolis uvedli také premiéru projektu Děti U: Frag-
menty, vnitřní divadelní adaptaci dlou-
hodobého projektu Děti U. Tato verze
vznikla z potřeby hledat udržitelnější
formát, který by umožnil pravidelnější
uvádění projektu v divadelním prostře-
dí a jeho další rozvoj. Premiéra proběh-
la 18. května 2025.

Ve Fragmentech jsme zachovali pů-
vodní citlivost tématu dětské paliativní
péče, dokumentární východiska

i důraz na sdílení zkušenosti. Pracovali
jsme s mozaikovitou strukturou obra-
zů, performativních situací a zvuko-
vých vrstev, které společně vytvářely
prostor pro soustředěný prožitek
a reflexi. Projekt propojil performativní
přednášku, participativní čtení, pohy-
bovou i hudební složku a potvrdil, že
i náročné a společensky citlivé téma
je možné v divadelním prostoru zpro-
středkovat bezpečně, komorně
a s velkou mírou pozornosti k publiku.



Kurátorky projektu:

Markéta Vacovská, Miřenka Čechová, Kristýna Boháčová

Odborný a výzkumný tým:

Mahulena Exnerová, Klára Berková, Lenka Kohoutková, Kateřina Barčíková, Vítězslav Vurst, Zdenka Volavá, Martina Hůlková, Lenka Blažejová, Tibor Abel, Kateřina Procházková, Magdaléna Fiala, Sodja Lotker

Performeréři a umělci:

Markéta Cukrová, Alice Koubová, Linda Dušková, Ran Jiao, Andrea Opavská, Kent Sjöström, Aleš Čermák & Jindřiška Křivánková, Roman Zotov-Mikshin, Petr Boháč, Mara Ingea

DOKUMENT DĚTI U

V únoru 2025 jsme představili krátký
filmový dokument Děti U, který vznikl
během site-specific premiéry stejno-
jmenného projektu věnovaného téma-
tu dětské paliativní péče. Dokument
jsme pojali jako průchod jednotlivými
zastaveními původní venkovní insce-

nace situované mezi usedlosti na Pra-
ze 5. Prostřednictvím performativních
výstupů a rozhovorů s tvůrci přibližuje
nejen samotnou strukturu projektu,
ale také způsob komunikace, jímž je
možné citlivě otevírat zkušenost ztráty
blízkého člověka.



Režie:

Taťána Rubášová, Philip Chemayel

Střih:

Philip Chemayel

Hudba:

Gavin Bryars, Sára Vondrášková

Produkce natáčení:

Viktor Glier, Roman Žebro Pekař, Jiří Kunc, Dominik Erban, Jakub Valenta, Petr Černý

REPRÍZOVANÁ PŘEDSTAVENÍ V ROCE 2025

V roce 2025 jsme vedle nových premiér dál pečovali o náš stávající repertoár a věnovali velkou pozornost jeho uvádění mimo domovskou scénu. Právě reprízy a zájezdy pro nás nejsou jen provozní součástí sezóny, ale důležitý způsob, jak udržovat inscenace živé, otevírat je novému publiku a dostávat současné performativní divadlo do různých míst, kontextů a diváckých situací. V průběhu roku jsme opakovaně uváděli především inscenace **Iris / Invisible III.**, **Light in the Darkness**, **Hannah / Invisible I.** a **Strachy**.

Výraznou část roku tvořily právě **regionální a zahraniční výjezdy**. S inscenacemi jsme vycestovali do Trutnova, Tábora, Plzně, Opavy, Liberce, Českých Budějovic, Chebu, České Lípy i do zahraničí. Zájezdová činnost pro nás byla v roce 2025 důležitým pilířem sezóny. Díky ní jsme mohli navazovat kontakt s publikem mimo Prahu, prohlubovat spolupráci s regionálními scénami a festivaly a zároveň ověřovat, jak naše inscenace fungují v odlišných prostorech a kulturních rámcích.





IRIS / INVISIBLE III.

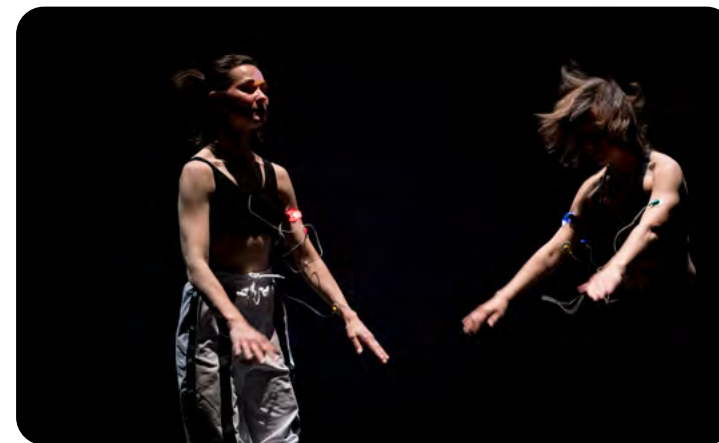
„Příbramský stand-up aneb rodina základ života.“

Iris v režii Miřenky Čechové je autobiografickým hudebním stand-upem herečky a zpěvačky Iris Kristekové, která divákům s místy až drsným humorem vypráví své vzpomínky na dětství a dospívání, které trávila po boku někdy i třinácti lidí na pětasedmdesáti metrech čtverečních. Hovoří i o své snaze vyvázat se ze sociálního a rodinného dědictví, o léčivé síle umění a hledání vlastního místa ve světě.



LIGHT IN THE DARKNESS

Ojedinělý počín dvou renomovaných tvůrců, choreografů, režisérů a performerů, Miřenky Čechové a Radima Vizváryho, kteří se po desetileté odluce vrátili na společné jeviště. Hlavním impulsem Light in the Darkness byla myšlenka vytvořit náročný kompoziční celek, který by odrážel bohatství mimického divadla ve všech jeho různorodých podobách. Jedná se o mimořádné, teatrálně expresivní zpracování vysoce výtvarných obrazů smrti, lásky a pekla, v čele s technicky precizním tělesným vyjádřením, využívajícím kromě techniky současného mimu a tance též objekty, loutky a masky. Tvůrci se inspirovali Dantovým *Peklem*, úryvky z Markýze de Sada, stejně jako duchovním přesahem Bachovy *Umění fugy*. Poetika celého díla jde od surrealismu a dekadence přes prvky rokoka a manýrismu až po výjevy připomínající první obrazy Salvadora Dalího, Giorgia De Chiraca nebo filmy Jana Švankmajera, Ingmara Bergmana či Petera Greenawaye.



STRACHY

Performativní přednáška filosofky Alice Koubové a performerky Miřenky Čechové mapuje mocenské společenské vztahy, strachy, které z nich vyplývají, a možnosti, jak tyto strachy překonat jinak než celkovou ochablostí a naučenou bezmocí. Využívá inspirací ze současné kulturní reality a konkrétně zkoumá strategie odporu, úniku, tvarování a subtilních forem odvahy. Performativně-hudebně-výtvarná zkušenost, která vyzývá diváka k zaujetí aktivního postoje, vytváří možnost fyzicky zakusit okamžik překonání osobního diskomfortu v rámci bezpečného prostoru umění.



INVISIBLE I. / HANNAH

Autobiografické představení o nevšední herečce a zpěvačce Haně Frejkové jako archeologie osobní minulosti. Na pomezí lehce zaprášeného stand-upu a tichých metaforických obrazů se vypráví příběh o hledání vlastního místa ve světě, příběh o neutuchajících životech. Oddáváme se prožitku. Setkáváme se tváří v tvář s krizí v uzavřené místnosti, vyčkáváme, hrajeme si, nikde nemusíme za hodinu být. Objímáme se. Spíme spolu, nad ránem kouříme. Setrváváme, jsme, odevzdáváme se zjizvenému tělu v naději, že se „něco“ stane. Praktikuje-me víru v ono „něco“, stejně jako víru, že i „nic“ může být výsledkem. O energii ženy, která se nedobrovolně stala hrdinkou antické tragédie, ale pořád to nevzdala. O ženě, která řeší svůj vztah s mámou, usiluje o své profesní zařazení, snaží se o ucelenou rodinu, kde fungují rodiče i děti, a v neposlední řadě se touží uplatnit i v posledním období svého života!

ZAHRA NIČÍ

Vrcholným momentem celé zájezdové linie byl pro nás výjezd do francouzského Charleville-Mézières, kde jsme s inscenací Light in the Darkness v rámci prestižního mezinárodního festivalu odehráli ve dnech 24. a 25. září 2025 celkem tři představení. Tento výjezd pro nás znamenal nejen významnou mezinárodní prezentaci souboru, ale také potvrzení, že naše tvorba je čitelná a silná i v odlišném kulturním prostředí. Francouzské uvedení vnímáme jako jeden z klíčových momentů roku 2025. Je to zkušenost, která posílila naši mezinárodní viditelnost a navázala na naši dlouhodobou snahu dostávat tvorbu Tantehorse i za hranice České republiky.



USKUTEČNĚNÁ PŘEDSTAVENÍ TANTEHORSE V ROCE 2025

USKUTEČNĚNÁ
PŘEDSTAVENÍ
TANTEHORSE
V ROCE 2025

2025	5. 6. 2025 / 19:00	HANNAH / INVISIBLE I. — Divadlo F. X. Šaldy Liberec
	9. 6. 2025 / 19:30	LIGHT IN THE DARKNESS — Palác Akropolis
	20. 6. 2025 / 18:00	ZA MUŽE! — Wortnerův dům, České Budějovice
	21. 6. 2025 / 18:00	ZA MUŽE! — Wortnerův dům, České Budějovice
	4. 8. 2025 / 15:30	IRIS / INVISIBLE III. — Jiráskův Hronov
	4. 8. 2025 / 20:00	IRIS / INVISIBLE III. — Jiráskův Hronov
	16. 9. 2025 / 19:30	IRIS / INVISIBLE III. — Palác Akropolis
	24. 9. 2025 / 20:00	LIGHT IN THE DARKNESS — Charleville-Mézières
22. 1. 2025 / 20:00	STRACHY — Palác Akropolis	
23. 1. 2025 / 19:30	IRIS / INVISIBLE III. — Palác Akropolis	
30. 1. 2025 / 19:00	LIGHT IN THE DARKNESS — UFFO TRUTNOV	
2. 2. 2025 / 19:30	LIGHT IN THE DARKNESS — Palác Akropolis	
3. 2. 2025 / 19:30	LIGHT IN THE DARKNESS — Palác Akropolis	
19. 2. 2025 / 19:30	IRIS / INVISIBLE III. — Palác Akropolis	
10. 3. 2025 / 19:30	IRIS / INVISIBLE III. — Palác Akropolis	
21. 3. 2025 / 19:00	IRIS / INVISIBLE III. — Divadlo Oskara Nedbala Tábor	
1. 4. 2025 / 19:00	IRIS / INVISIBLE III. — Moving Station, Plzeň	
4. 4. 2025 / 19:30	TANTELAB III: NOC V DIVADLE — Městské divadlo Děčín	
12. 4. 2025 / 19:00	LIGHT IN THE DARKNESS — Slezské divadlo Opava	
18. 4. 2025 / 20:00	DĚTI U: FRAGMENTY — Palác Akropolis	
19. 5. 2025 / 20:00	DĚTI U: FRAGMENTY — Palác Akropolis	
25. 9. 2025 / 14:00	LIGHT IN THE DARKNESS — Charleville-Mézières	
25. 9. 2025 / 18:00	LIGHT IN THE DARKNESS — Charleville-Mézières	
29. 9. 2025 / 19:30	RUKOJMÍ / INVISIBLE IV. — Palác Akropolis	
30. 9. 2025 / 19:30	RUKOJMÍ / INVISIBLE IV. — Palác Akropolis	
3. 10. 2025 / 19:30	IRIS / INVISIBLE III. — divadlo Cheb	
20. 10. 2025 / 19:30	RUKOJMÍ / INVISIBLE IV. — Palác Akropolis	
26. 10. 2025 / 19:30	LIGHT IN THE DARKNESS — Palác Akropolis	
27. 10. 2025 / 19:30	IRIS / INVISIBLE III. — Palác Akropolis	
30. 10. 2025 / 19:30	IRIS / INVISIBLE III. — České Budějovice - VÝMĚNÍK1	
9. 11. 2025 / 19:30	LIGHT IN THE DARKNESS — Palác Akropolis	
12. 11. 2025 / 19:30	LIGHT IN THE DARKNESS — Jiráskovo divadlo Česká Lípa	
14. 11. 2025 / 19:00	LIGHT IN THE DARKNESS — Theaterhaus Rudi Drážďany	
15. 12. 2025 / 19:30	TANTELAB III: ACT! (WORK IN PROGRESS) — Stanice Galaxie	

TÝM



MIŘENKA ČECHOV

Uměleck řfka, zakladatelka

JAN HONEISER

Manařer souboru



MARKÉTA VACOVSK

Reřisrka, performerka



KRISTYNA BOHÁČOVÁ

Dramaturgyně, editorka



ALICE KOUBOV

Filozofka, performerka



ADÉLA BRABCOVÁ

PR manařerka

NIKOLA KRIřKOV

Booking Manager



MARTIN HLA

Sound designer, skladatel

FILIP HORN

Technick produkční,
světeln designer



SRA řMOV

Grafick designerka

ROZŠÍŘENÝ TECHNICKÝ A UMĚLECKÝ TÝM

Matouš Hekela, Dano Kozlík, Jiří Šmírk, Radim Vizváry, Martin Špetlík, Judita Hoffmanová, David Mangel, Magdalena Malinová, Nitish Jain, Nhung Dang, Vi Huyen Tran, Taro Tamura, Tereza Holubová, Klára Kočárková, Kristýna Štarhová, Aneta Bočková, Kateřina Jabůrková, Daniela Kolková, Andrej Lyga, Eduard Adam Orszulik, Eva Chudomelová, Barbora Vašků Kaufmannová, Lucia Škandíková, Hana Frejková, Markéta Jandová, Eliška Benešová, Tereza Petrová, Viktória Pejková, Michaela Stará, Alica Minar, Simona Rozložníková, Ridina Ahmedová, Nikola Krizková, Eva Stará, Bora Debnárová, Jindřiška Křivánková, Martin Talaga, Denis Bastuga, Kristýna Kužvartová, Sabina Bočková, Johana Pocková, Denisa Musilová, Ingrid Zotova-Mikshina, Lukáš Blaha Bliss, Daniela Hlinková, Viktor Černický, Vojtěch Hříbek, Helena Urban, Sabine Seume, Nina Vangeli, Petr Boháč, Johana Ožvold, Adriana Štefaňáková, Pavlína Chroňáková, Karolína Anna Hudská a mnoho dalších.



MEDIÁLNÍ OHLASY A REFLEXE

TANTEHORSE

RESPEKT

REFLEX

RUKOJMÍ

DENÍK N

DIVADELNÍ NOVINY

OPERA PLUS

DIVADELNÍ

ČT24

Za muže!

ČESKÝ ROZHLAS ČESKÉ BUDĚJOVICE

Děti U: Fragmenty

ČESKÝ ROZHLAS VLTAVA

OPERA PLUS

TANEČNÍ AKTUALITY

OPERA PLUS

KATOLICKÝ TÝDENÍK

KULTURA



Umění jen pro krásu přestalo dávat smysl

Miřenka Čechová už dávno není poslušná holka: promlouvá o palčivých problémech dneška pohybem i slovem

CLARA ZANGA / FOTO MATĚJ STRÁNSKÝ

N

a židli sedí mladá žena v bílých šatech zahalená závojem. Z řeči jejího těla je však jasné, že o svatební idylu se nejedná. Nejspíš kdysi propadla mýtu romantické lásky, ale poté pochopila, že se chytla do pastí manipulativního partnera. Následně tak vytahuje motorovou pilu a podřezává si pod sebou dřevěné nohy – dokud nespadne na ústa.

Tak začíná nová inscenace režisérky a choreografky Miřenky Čechové (43). Nazvala ji *Rukojmí* a formou sóla pro jednu tanečnici v něm vypráví právě o vztazích s narcistním partnerem a o tom, jak to poznamenává děti, které se z nich narodily. Příběh zpracovala také v románu *Co já? Co ty?* odehrávajícím se v kulisách neutěšeného pohraničí, odkud sama pochází. Třicátnice Laura v knize vzpomíná, jak se kdysi ocitla v dětském domově a jak coby citově deprivovaná teenagerka snadno podlehla intrikám tamního učitele.

Nejprve ji začal rafinovaně přesvědčovat o její výjimečnosti a nakonec sexuálně zneužívat. Podobný mechanismus v poslední době popsal třeba film *Sbormistr* nebo novela Ivany Gibové *Babička*. A také tato díla došla podobně jako Miřenka Čechová k tomu, že vše většinou začíná v dětství. „Vztáhnu to ke svému pohlaví, i když se to může týkat i mužů. Holky jsou ale častěji vychovávány k tomu, aby byly hodné, neodmlouvaly, poslouchaly, moc se neprosazovaly a myslely na to, že je nad nimi vždy autorita se vztyčeným kárajícím prstem,“ popisuje. To vytváří ideální podhoubí pro manipulátora.

Románová hrdinka se vyrovnala se svou minulostí tak, že si své zneužití tělo vzala zpět do vlastních rukou coby úspěšná

sexuální pracovnice. Je silná, sebevědomá a má v sobě zdravý vztek, který se chystá přetavit v pomstu. Čechová zároveň přiznává, že se jedná o idealizovaný obraz, který vytvořila tak trochu i sama pro sebe.

„Objevila jsem pro ni silnou polohu, kterou já sama ještě tak úplně neumím. Nedokážu se moc naštvat, dostat ze sebe agrese nebo ostrou bojovnost. Proto si vytvářím bojovné hrdinky,“ říká. Kniha má nezvyklou podobu přepisu hlasových zpráv adresovaných někdejšímu manipulátorovi a násilníkovi. Čechová si totiž coby bytostná divadelnice představovala příběh jako dramatický monolog.

I její kariéra se přitom v něčem může podobat vymaňování se z předem daných rolí a plnění toho, co chtějí ostatní. Už v šesté třídě se odstěhovala do Prahy, aby své tělo podrobovala přísnému drilu v nejprestižnějším ústavu svého druhu v zemi – na Taneční konzervatoři hlavního města Prahy. Nakonec to však dopadlo úplně jinak. Stala se svěbytnou tanečnicí, režisérkou a spisovatelkou, která otevírá palčivá témata a zastává se těch, kteří nemají hlas.

Hezká a šikovná

Budoucí baletky jsou od dětství cepovány, aby byly poslušné a hodně vydržely – psychicky i fyzicky. Také Miřenka Čechová měla nakročeno k tomu, aby se stala disciplinovanou baletní jednotkou. Vzpomíná, že vždy inklinovala k umění se společenským přesahem, ale dlouho toužila i po tom ohromit diváka technikou.

Asi poprvé o sobě dala jako autorka výrazně vědět v roce 2012, kdy uvedla dílo *S/He is Nancy Joe* o genderové identitě, jež list The Washington Post umístil do výběru nejlepších tanečních počinů sezony. V USA tehdy nějakou dobu žila.

Působila tu jako dramaturgyně Českého centra v New Yorku a obdržela Fulbrightovo stipendium (tehdy se také rodil materiál na její knižní prvotinu, fiktivní dokument *Miss Amerika*).

O dva roky později vytvořila film *Byla jsem baletkou*, který doplňoval inscenaci *Faith* o ztracené víře v umění. Dala v něm hlas těm, které si svět klasického tance získal, vysál a nakonec je zavrhnul – těm, které neuspěly. Byl to možná první český počin, který upozornil, že kromě vznešených labutí a efemérních víl je mnohem více těch, které obětovaly klasickému tanci vše, aby si nakonec musely hledat jiné povolání.

kultura tanec

Sama přitom nejspíš mohla v českém baletu uspět. Studium jí však klasiku znechutilo a nehodlala se smířit s osudem sboristky bez prostoru pro individualitu a kreativitu. Angažmá v českém rybníčku proto zavrhl a rovnou zkusila štěstí v několika zahraničních souborech. Když ale na konkurzech neuspěla, rozhodla se pověsit špičky na hřebík. Místo toho studovala na DAMU a poté také na HAMU, kde obhájila doktorát.

Jako tanečnice, choreografka a režisérka se začala prosazovat na takzvané nezávislé scéně a založila oceňované soubory Tantehorse a Spitfire Company. Přesto se rozhodla dál štourat do vosího hnízda klasického tance. V covidovém roce 2020 definitivně vystoupila z bubliny fyzického a tanečního divadla, když vydala částečně autobiografickou knihu *Baletky*.

Popisuje v ní svět tanečního vzdělávání tak, jak jej většinová veřejnost nezná: plný autoritativního přístupu, ponižování, bolesti, poruch příjmu potravy a nešťastných osudů. Ne všichni byli rádi, že se širší veřejnost prostřednictvím románu dozvídá o tom, co se v oboru ví. „Vždyť to byla hezká a šikovná dívka,“ podívoval se dlouholetý ředitel taneční konzervatoře Jaroslav Slavický, proč raději nezůstala v nekonfliktní roli pěkné a hodné holky.

Stav nouze

Jenže Miřenka Čechová se právě *Baletkami* z této škatulky naopak definitivně vymanila. V posledních pěti letech se naplno věnuje společenským a často tabuizovaným tématům – od klimatické krize po rodinné vztahy. A přiznává, že svůj vliv na to má i stále tíživější svět posledních let. „Najednou mi přestalo dávat smysl dělat umění jen pro zábavu, krásu a zajímavý estetický zážitek. Začala jsem více vnímat svou pozici ve světě a cítila potřebu ji obhájit. Přispět alespoň tím, že se budu snažit být lepším člověkem a zajímat se o své okolí. A když už se člověk zajímá, musí k problémům také zaujmout stanovisko,“ popisuje, jak se změnila její tvůrčí perspektiva.

V posledních letech navázala spolupráci mimo jiné s filozofkou Alicí Koubovou, která vnímá uměleckou činnost jako součást své vědecké práce. Vytvořily spolu například duet *Strachy*, který nasvětčuje toxické vztahy v profesním prostředí a institucích. Loni na podzim pak představila Čechová spolu s Markétou Vacovskou a Kristýnou Boháčovou neobvyklé dílo *Děti U* zabývající se dětskou paliativou. Formou procházky kombinuje tanec, divadlo i zapojení diváků, kteří si navzájem čtou skutečné příběhy související s tématem.

Zároveň začala využívat metodu uměleckého výzkumu a dokumentární, až téměř novinářské postupy. Pro *Děti U* vyprávěla nejen rodiče, kterých se tragédie úmrtí dítěte dotkla, ale i odborníků. Vzpomíná, že ji dokumentární metoda začala zajímat před pár lety: viděla představení, které se tvářilo jako dokument, ale na konci zjistila, že se celou dobu jednalo o fikci. Přišlo jí to nefér, skoro jako podvod na diváka. Měla dojem, že tím vše ztrácí na věrohodnosti. A začala hledat inspiraci právě ve skutečných příbězích. „Jsou všude kolem, na dosah, jen si pro ně sáhnout,“ naznačuje rukou. „A já mám potřebu je komunikovat, aniž bych realitu zásadně ohybala.“

Samu sebe v tomto procesu vnímá jako prostředníka, díky němuž může od lidí jejich téma odejít: umělecké zpracování

tu poslouží jako katalyzátor. To platí nejen pro respondenty a tvůrce, ale i pro diváky. Divadlo přirovnává ke kostelu, duchovnímu prostoru s možností zpovědi – klidně anonymní, v přítomném hledišti. „V bezpečí divadla si mohou lidé odžít to, co je potlačeno a nemůže ven. Najednou to praskne jako skořápka,“ věří.

Do karet jí hraje, že vzbuzuje důvěru a lidé se jí se svými příběhy často svěřují. „Což beru jako hroznou zodpovědnost a zároveň cítím, že mi to říkájí z nějakého důvodu,“ přemýšlí. Tak k ní přišlo i téma nové knihy *Co já? Co ty?* a související inscenace *Rukojmí*. Spouštěčem bylo představení *Iris*, které Čechová režírovala: herečka Iris Kristeková se tu zpovídala ze své zkušenosti s vyrůstáním v nefunkční rodině a se zneužíváním.

„Po představení za mnou přišly dvě divačky, se kterými to natolik začloulalo, že na mě vychrlily své příběhy o tom, jak se deset let soudí o děti s manipulativním partnerem,“ vzpomíná. Jejich vyprávění s ní pohnulo a začala přemýšlet o svém okolí: Kolik manipulativních vztahů různé intenzity kolem sebe má? Kolik zažila případů, kdy ostatní viděli úplně jasně, že je jejich blízký v toxickém vztahu, ale sama oběť byla slepá? „Ohromné množství,“ odpověděla si sama.

Divadlo současným jazykem

Právě dokumentární prvek její díla zároveň částečně zbavuje abstrakce, která řadu lidí od fyzického divadla odrazuje. Podle ní přitom tento druh umění, který často experimentuje s multimédii a elektronikou, promlouvá mnohem současnějším jazykem než „klasická“ činohra. „Představa nudného divadla, kde se křičí a přednášejí smyšlené repliky, hodně mladých odrazuje, protože nemluví jejich jazykem. Já se jejich jazykem snažím mluvit,“ říká a věří, že aspoň pár lidí, kteří vezmou do ruky její román, nakonec dá šanci i divadlu.

Přesto si je jistá, že kdyby se nepřiklonila k dokumentu a nenapsala tři knihy, nikdo by ji neznal. Taneční divadlo se podle ní stalo do jisté míry exkluzivní záležitostí. „Ne znalostmi nebo intelektuálně, ale divák pohybového divadla musí být specificky citlivý, aby se jej dotklo,“ míní a dává to do souvislosti i s tím, že většinově jsme od těla spíše odpojení a neumíme číst jeho signály. I ona sama se na něj ostatně učí znovu reagovat. Taneční vzdělání ji paradoxně naučilo se od těla a jeho potřeb dokonale odpojit.

Momentálně pracuje na díle *DVACETjedna*, které bude mít premiéru začátkem prosince. Rozhodla se jím reagovat na situaci, která ji rovněž dlouhodobě štvě. Když se ptá šéfu divadelních scén, proč u nich nerezírují ženy, odpovídají, že prostě nejsou. S odhodláním sobě vlastním tak oslovila dvacet režisérů a choreografek z Česka, ale i z Ukrajiny, Ruska, Keni nebo Íránu, jimž jsou blízká feministická témata.

Každá pro inscenaci vytvoří dvě minuty sólového materiálu, který budou společně dva dny nastudovávat. Paralelně s choreografií se také natáčí dokument o jejím vzniku a probíhá hloubkový výzkum. Ten má zodpovědět další z otázek, které nedají Miřence Čechové spát: Může žena-matka vůbec uspět v oblasti umění, nebo musí odejít od dětí a manžela stejně jako Nora v dramatu Henrika Ibsena? ●

WWW.RESPKKT.CZ/AUDIO



LO PO

O downác
dětích z k
domově, o
formě por
choreogra
a spisovat
Někdejší
a fyzickéh
iniciátork
tanečních
experimen
Baletky v
v mnoha
Jmenuje s
zajímalo,

TEXT KATEŘINA



Hned první školní den jste rozvířila sociální síť. Přiblížila byste nelehkou situaci, jaké jste coby máma poněkud svéhlavého prvňáčka musela čelit? Můj syn je prostě trochu specifický. Kdysi, když jsem pro něj ještě stále byla alfa, rozestavěl plastová zvířátka do kruhu a doprostřed postavil figurku. Když jsme se ho ptali, co to je, řekl: Divá zvěř se chystá sežrat tátu. Opoдал na vysokém autě stály dvě postavičky, já a on, a ten masakr s nadšením sledovaly. Teď už je pro něj alfou táta a já skončila na pozici... pravděpodobně gamy. V pěti letech razil

teorii, že holky jsou kluci, kterým usekli piňdoura. Už slyšel o Formanově *Amadeovi* a slavné scéně pod stolem, kdy Mozart říká Constanzi: „Sežer moje hovno!“ a děsně se směje. Zřejmě měl pocit, že zaujme podobně jako malý génius, a ohromil první den ve škole hovnem. Ne skutečným, vyřčeným. Matka roku ze mě holt nebude. **Ale mohla, vždyť jste s mužem, ředitelem a divadelním dramaturgem Paláce Akropolis Petrem Boháčem, vzali syna na Expo do Ósaky, kde jste v českém pavilónu uváděli svá představení *Antiwords* a *Vivat Messi* spolu s inscenací *Pantomissimo* od Radima Vizváryho. Jaké bylo Japonsko?**

Rychlé a vlhké. Strašně moc lidí, hrozně málo místa. Uvědomila jsem si tam, jaké to bude, až klimatická krize postoupí a bude u nás podobné podnebí. Nejsem nemocný člověk a nemám nadváhu, ale to dusné vedro bylo nesnesitelné, nebylo možné vydržet venku. Z celého týmu si z *Expa* nejvíc odnesly naše děti – syn se sestřenicí obíhal pavilóny a díky VIP kartičce nemuseli stát fronty, stihli jich snad patnáct. Viděli skvělé environmentální instalace a výstavy třeba v kanadském, norském a ve švédském pavilónu, nahlédli i do asijských a afrických kultur. My tam mezitím vytvořili zmíněný projekt *Akademie úžasu* ze zkrácených verzí

tří představení. První byla pantomima Radima Vizváryho, uměleckého šéfa Laterny magiky, druhé divadlo s maskami, naše slavné *Antiwords* čili Havlova *Audience* pro dvě ženy, kde teče hodně piva. Máme za sebou téměř dvě stě repríz tohoto kusu po celém světě, včetně Koreje a Japonska, mnohokrát jsme s ním byli v Číně i v Americe. A poslední je naše novinka *Vivat Messi*, představení pro děti o freestyle fotbalu a o tom, jak je důležité mít svého hrdinu. Tahle tři představení se točila za sebou od jedné hodiny odpoledne do sedmi do večera, stály se na ně fronty a já byla docela překvapená – organizátoři nás připravovali na to, že Japonci nevydr-

UMĚLCI NA VOLNÉ NOZE DNES MUSEJÍ MÍT NA HLAVĚ HODNĚ KLOBOUKŮ – NIKDY NEJSOU POUZE VÝKONNÍ UMĚLCI, JSOU ZÁROVEŇ AUTOŘI A INSPICIENTI A PÍÁRISTI A MARKETÉŘI.

ží sedět na jednom místě, ale hodinu v kuse nakonec zvládli všichni. A jak interagovali! Jakmile jim bylo nabídnuto vyzkoušet si nějaký pantomimický pohyb, všichni vstali, prostě disciplína jak ve škole. **O školní disciplíně po zkušenosti s vaším prvňáčkem snad ani nemluvejte...**

Ve východní Asii to mají jinak! Tady staří i mladí, muži i ženy, všichni společně během pantomimy poslušně imaginárně otvírali dveře a stavěli neviditelnou zeď. Evropská pantomima je pro ně docela exotická, nicméně divácká zkušenost s asijskými formami velmi kodifikovaného divadla od nů po kabuki jim jistě velmi pomohly.

Jaké vzbudil český pavilón, krásná spirálovitá prosklená dřevostavba bez kovové nosné konstrukce, ohlasy?

Je vytvořený tak, že uprostřed se rozprostírá třistašedesátistupňové hlediště a jeviště. Zhruba dvě stě diváků tak sedělo v kruhu, v poměrně blízkém kontaktu s námi. Lidé chodili spirálovitou chodbou na střechu, odkud byl fantastický výhled na celý areál *Expa* i na velkou vodní show, která se tam každý večer odehrávala. Bohužel na rozdíl od jiných pavilónů, jež propagovaly to nejlepší z myšlenek a technologických inovací dané země, jako třeba cirkulární ekonomika v Nordic House, u nás jako vždy dominovalo...

Pivo?

Samozřejmě. Dole byla česká hospoda, kde se čepovala plzeň v přepočtu za 350 korun. Bylo legrační vidět japonské servírky a číšníky v zástěrách Pilsner Urquell. **Svou účast na *Expu* jste si zčásti takzvaně vygrantovali – hlásilo se hned 186 subjektů, třicítka uchazečů prošla sítím a na *Expo* mohla s podporou státu odjet. Musí být dnes umělec dobrým žadatelem o různé subvence?**

Zúčastnili jsme se veřejné výzvy, podali jsme přihlášku a oni, tedy Česká centra s Kanceláří generálního komisaře *Expa*, nám účast zaplatili jako spoustě dalších. Bylo tam třeba plzeňské loutkové Divadlo ALFA, chlapecký sbor Bonifantes, Plzeňská filharmonie i Petr Nikl, Bára Zmeková a další hudebníci. I když je dnes člověk absolutně neschopný psát granty, rozhodně může být dobrý umělec. Ovšem musí mít vedle sebe někoho, kdo mu tu žádost sepiše, dobrou produkční nebo produkčního, případně být jakožto performer součástí nějakého kolektivu, aby tyhle věci nemusel řešit. Když jste zaměstnaní v nějaké ze státních či městských institucí, dělají to za vás, ale žádat musíte, sic budete za prvé chudí a za druhé nepříliš viditelní ve veřejném prostoru. Umělci na volné noze dnes prostě musejí mít na hlavě hodně klobouků – nejsou pouze výkonní umělci, jsou zároveň autoři a producenti a inspicienti a píáristi a marketéři. Čas na samotnou uměleckou práci je najednou mnohem omezenější.

Brzy uplyne šest let od vydání vašeho románu *Baletky*. Reflex s vámi tehdy přinesl dva rozhovory ještě před publikací knihy, ten audiovizuální nasbíral během tří dnů na *reflex.cz* dvě stě tisíc diváků. Kniha pranýřující systém studia na taneční konzervatoři, odhalující životní styl části baletek a obnažující divoké devadesátky mladé středoškolačky z Aše vzbudila velkou kontroverzi. Jak se za ní ohlížíte?

Je zajímavé, jak zjitřeně a silně člověk reaguje na negativní podněty a ty pozitivní bere jakási automaticky. Příznivých reakcí, zpráv, e-mailů i dopadů té knihy bylo neuvěřitelné množství. Po stejnojmenném představení, které se ještě hraje, za mnou chodily ženy, třeba i současně studentky tance nebo absolventky konzervatoře, a říkaly mi, že četba té knihy pro ně byla zlomovým prožitkem. Když to ko-

nečně někdo popsal, uvědomily si, že to mají nebo měly taky tak. To je pro mě největší satisfakce. O baletním drilu, teroru při veřejném vážení a poruchách příjmu potravy se začalo mluvit a taneční komunitu to rozhýbalo, rozvázalo to jazyk i těm, kdo se obávali o tom mluvit. Holky už se nebojí používat sousloví jako zneužívání moci, mocenské tlaky nebo fat shaming. Negativní a osobní útoky mě donutily vyrůst, posunuly mě dál. Donutily mě přehodnocovat a zvažovat, vymezovat se a líp zdůvodňovat. Toužila jsem posílit taneční komunitu a přinutit ji nejen ke změně a sebereflexi, ale také k větší emancipaci a sebevědomí. Když jsme pořizovaly rozhovor o *Baletkách*, ptala jste se mě, jestli je ten rukopis kritikou a obžalobou systému, a já opáčila, že si to nemyslím. Dnes bych to oprávněně – ano, stoprocentně to byla kritika systému, jen jsem tehdy nenahlédla, že o individuální příběh nešlo zdaleka tolik jako o celý systém, který byl a stále zůstává nemocný. V podobě, v níž jsem ho zažila a jak na některých místech přetrvává, vychovává nesebevědomé, traumatizované, přespříliš pokorné lidi neschopné postavit se za sebe jako za jedince, kriticky vystoupit a bojovat za svoje postavení a práva.

***Baletek* se prodalo úctyhodných dvanáct tisíc výtisků. Do kolika jazyků byly přeloženy? Německý titul *Tote Schwäne tanzen nicht*, *Mrtvé labutě netančí*, mi připadá výstižný...**

Vyšly v bulharštině, makedonštině a teď se převádějí do srbstiny. Ten Balkán to zřejmě prostě nějak potřebuje. Na Západě je spousta feministických otázek vyřešených, Východ na katarzi stále ještě čeká a hladoví po téhle tematice. Třeba na autorských čteních a debatách v Makedonii příběh *Baletek* silně rezonoval. Starší chlapi za mnou přicházeli se zkvěšenými obličejí: „Když si představím, že tohle by se dělo mé dceři, tak...“

Jednala jste o tom, že by *Baletky* mohly dostat filmovou podobu...

Měla jsem asi pět nabídek s různými peripetiemi, nakoukla jsem do filmového byznysu a uvědomila si, že jsem vážně ráda, že dělám divadlo. Ne všechno je v kinematografii úplně čisté, ne všechno je uskutečnitelné tak, jak si to člověk vysní. Na divadle vše vidíte v kratším horizontu a cíl v podobě premiéry je jasný, zatímco výroba filmu se táhne a během té cesty se může stát spousta věcí. Ale už dva roky spolupracuju s jedním pro-

FINANCOVÁNÍ SOUBORU V ROCE 2025

Zpracoval: Jan Honeiser, 28. 1. 2026

Zpracováno v souladu s vyhláškou č. 504/2002 Sb. ve znění pozdějších předpisů

Účetní jednotka doručí výkaz 1x příslušnému fin. orgánu

ROZVAHA

sestavená k 31.12. 2025 (v tisících Kč)

IČO

22828044

Úč NO Úč 1 - 01

Název a sídlo účetní jednotky
Tantehorse z.s.

Rybná 716/24, Staré Město
110 00 Praha 1

Právní forma
spolek

	řádek b	Stav k prvnímu dni účet. období 1	Stav k posled. dni účet. období 2
AKTIVA			
B. Krátkodobý majetek celkem			
B.II. Pohledávky celkem			
4.	(314)	056	13
Poskytnuté provozní zálohy	(315)	057	7
Ostatní pohledávky		072	126
B.III. Krátkodobý finanční majetek celkem			
1.	(211)	073	74
Peněžní prostředky v pokladně	(221)	075	52
Peněžní prostředky na účtech		081	29
B.IV. Jiná aktiva celkem			
3.	(381)	082	29
Náklady příštích období		085	175
ř. 1 + 41			
AKTIVA CELKEM			204

PREMIER system ver. X9.1 © 1

	řádek b	Stav k prvnímu dni účet. období 3	Stav k posled. dni účet. období 4
PASIVA			
A. Vlastní zdroje celkem			
A.II. Výsledek hospodaření celkem			
1. Účet hospodářského výsledku			
2.	(931)	093	-70
Hospodářský výsledek ve schvalovacím řízení	(932)	094	119
Nerozdělený zisk, neuhrazená ztráta minulých let			48
B. Cizí zdroje			
B.II. Dlouhodobé závazky celkem			
6.	(389)	104	8
Dohadné účty pasivní			
B.III. Krátkodobé závazky celkem			
1.	(321)	107	63
Dodavatelé	(325)	110	6
Ostatní závazky	(343)	116	49
Daň z přidané hodnoty	(379)	123	
Jiné závazky			20
PASIVA CELKEM		(ř.86+95)	134
			175
			204

Odesláno dne:

Razítko:

Podpis odpovědné osoby:

Podpis osoby odpovědné za sestavení:
Jan Honeiser

Okamžik sestavení:
23.03.2026

Zpracováno v souladu s vyhláškou č. 504/2002 Sb. ve znění pozdějších předpisů

Účetní jednotka doručí: 1x příslušnému finančnímu orgánu

VÝKAZ ZISKU A ZTRÁTY

sestavený k 31.12. 2025 (v celých tis. Kč)

IČO

22828044

Název a sídlo účetní jednotky
Tantehorse z.s.

Rybná 716/24, Staré Město
110 00 Praha 1

Právní forma
spolek

Název ukazatele	Činnosti			
	hlavní 5	hospodářská 6	7	celkem 8
A. Náklady				
I. Spotřebované nákupy a nakupované služby				
1.	4 346			4 346
Spotřeba materiálu, energie a ostatních neskladovatelných dodávek	4 300			4 300
Prodané zboží	199			199
Opravy a udržování				
Cestovné				
Náklady na reprezentaci				
Ostatní služby				
II. Změny stavu zásob vlastní činnosti a aktivace				
7.	4 101			4 101
Změna stavu zásob vlastní činnosti				
Aktivace materiálu, zboží a vnitroorganizačních služeb				
Aktivace dlouhodobého majetku				
III. Osobní náklady				
10.				
Mzdové náklady				
Zákonné sociální pojištění				
Ostatní sociální pojištění				
Zákonné sociální náklady				
Ostatní sociální náklady				
IV. Daně a poplatky				
15.				
Daně a poplatky				
V. Ostatní náklady				
16.				
Smluvní pokuty a úroky z prodlení, ostatní pokuty a penále				
Odpis nedobytné pohledávky	45			45
Nákladové úroky				
Kursově ztráty				
Dary				
Manka a škody				
Jiné ostatní náklady				
VI. Odpisy, prodaný majetek, tvorba ra použití ezer				
23.	45			45
Odpisy dlouhodobého majetku				
Prodaný dlouhodobý majetek				
Prodané cenné papíry a vklady				
Prodaný materiál				
Tvorba a použití rezerv a opravných položek				
VII. Poskytnuté příspěvky				
28.				
Poskytnuté členské příspěvky a příspěvky zúčtované mezi org. složkami				
VIII. Daň z příjmů				
29.				
Daň z příjmů				
Náklady celkem				4 345
				4 345

Zpracováno v souladu s
vyhláškou č. 504/2002 Sb.
ve znění pozdějších
předpisů

VÝKAZ ZISKU A ZTRÁTY

sestavený k **31.12. 2025**
(v celých tis. Kč)

Účetní jednotka doručí:
1x příslušnému finančnímu
orgánu

ÚČETNÍ ZÁVĚRKA

22828044

Název a sídlo účetní jednotky
Tantehorse z.s.

Rybná 716/24, Staré Město
110 00 Praha 1
Právní forma
spolek

Název ukazatele		Činnosti			celkem
		hlavní	hospodářská		
		5	6	7	8
B. Výnosy		4 325			4 325
	I. Provozní dotace	2 749			2 749
	II. Přijaté příspěvky	2 749			2 749
1.	Provozní dotace				
2.	Přijaté příspěvky zúčtované mezi organizačními složkami				
3.	Přijaté příspěvky (dary)				
4.	Přijaté členské příspěvky	1 571			1 571
III. Tržby za vlastní výkony a za zboží		1 571			1 571
	Tržby za vlastní výkony a za zboží	5			5
IV. Ostatní výnosy					
	Smluvní pokuty, úroky z prodlení, ostatní pokuty a penále				
	Platby za odepsané pohledávky				
	Výnosové úroky				
	Kursově zisky				
	Zúčtování fondů	5			5
	Jiné ostatní výnosy				
	Tržby z prodeje majetku				
	Tržby z prodeje dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku				
	Tržby z prodeje cenných papírů a podílů				
11.	Tržby z prodeje materiálu				
12.	Výnosy z krátkodobého finančního majetku				
13.	Výnosy z dlouhodobého finančního majetku	4 325			4 325
14.	Výnosy celkem	-20			-20
15.	Hospodářský výsledek před zdaněním	-20			-20
D. Hospodářský výsledek po zdanění					

Odesláno dne:

Razítko :

Podpis odpovědné osoby :

Podpis osoby odpovědné za sestavení:
Jan Honeiser

Datum sestavení:
23.03.2026

PREMIER system ver. X9.1

Příloha v účetní závěrce 2025

Obchodní firma: Tantehorse z.s.
Sídlo: Rybná 716/24, Staré Město, 110 00 Praha 1
Právní forma: spolek
IČ: 22828044
Datum vzniku spolku: 1. ledna 2014

Účel spolku: Hlavní formou dosahování cílů spolku je poskytování obecně prospěšných činností v oblastech kultury a vzdělávání a to zejména: pořádání divadelních a jiných kulturních projektů podporujících cíle spolku, kooperace s jinými spolky mající shodné cíle, vzdělávání osob – pořádání workshopů,

sympozií, přednášek, rozvíjení komunikace mezi tvůrci a veřejností a vydávání uměleckých publikací, kulturních časopisů a bulletinů.

Statutární orgán: Předseda: MgA. Jan Honeiser
Účetní období: kalendářní rok
Rozvahový den: 31. 12. 2025

Systém zpracování účetnictví: Organizace zpracovává účetnictví s využitím účetního software Premiér, který odpovídá příslušným legislativním požadavkům.

Používané účetní metody, obecné účetní zásady a způsoby oceňování:
Předkládaná účetní závěrka organizace byla zpracována na základě zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, na základě Vyhlášky č. 504/2002 a na základě Českých účetních standardů pro neziskové organizace.

Způsob oceňování: Majetek je oceňován pořizovací cenou.

Směnné kurzy: Oceňování pohledávek a závazků probíhá dle aktuálního kurzu ČNB. Případné kurzové rozdíly jsou účtovány na vrub účtu 545, či ve prospěch účtu 645.

Drobný majetek:

- do 80 tis. Kč drobný hmotný majetek, pořízení účtováno na účet 501
- do 60 tis. Kč drobný nehmotný majetek, pořízení účtováno na účet 518
- neodepisuje se, vedena evidence majetku

Odepisovaný majetek:

- nad 80 tis. Kč dlouhodobý hmotný majetek
- nad 60 tis. Kč dlouhodobý nehmotný majetek
- pořízení a zařazení do užívání pomocí účtů skupiny 0, účetní odpisy uplatňovány měsíčně pomocí účtu 551, daňové odpisy jsou uplatňovány dle příslušných ustanovení zákona č. 586/1992 Sb. O daní z příjmů.

Přijaté dary a dotace: O přijatých darech účtuje spolek do výnosů, o přijatých dotacích účtuje organizace na účty fondů, a to na zakázky dle konkrétních projektů, na které jsou příjmy určeny. Doplnující údaje k Rozvaze a k Výkazu zisku a ztráty

37

Evidence dlouhodobého majetku:

Spolek neeviduje odepisovaný dlouhodobý majetek.

Pohledávky a závazky:

Organizace eviduje pohledávky k 31. 12. 2025 ve výši 0 tis. Kč a na účtu ostatních pohledávek částku ve výš

Doplňující údaje k Rozvaze a k Výkazu zisku a ztráty

Evidence dlouhodobého majetku:

Spolek neeviduje odepisovaný dlouhodobý majetek.

Pohledávky a závazky:

Organizace eviduje pohledávky k 31. 12. 2025 ve výši 0 tis. Kč a na účtu ostatních pohledávek částku ve výši 4 tis. Kč, která představuje vratnou kauci na nájem prostor.

Organizace eviduje závazky k 31. 12. 2025 ve výši 151 tis. Kč, tyto závazky jsou všechny ve splatnosti.
K 31. 12. 2025 eviduje závazek z titulu podaného Přiznání za DPH ve výši 5 tis. Kč, které je placeno v následujícím období.

Organizace neeviduje žádné pohledávky ani závazky, od jejichž splatnosti uplynula doba delší než 3 roky.

Časové rozlišení:

Náklady příštích období jsou evidovány v celkové výši 23 tis. Kč, jedná se o náklady plynoucí z časového rozlišení webových domén a služeb spojených s činností organizce.

Na dohadných účtech pasivních není k 31. 12. 2025 evidován žádný dohad.

Počet zaměstnanců a osobní náklady:

V roce 2025 organizace neeviduje žádné zaměstnance.

Členům statutárního orgánu v roce 2025 nebyly poskytnuty žádné půjčky, úvěry, záruky ani jiná plnění.

Přijaté dary a dotace:

V uvedeném roce 2025 byly přijaty dotace ve výši 2 749 tis. Kč a byly řádně vyúčtovány.

Poskytovatel	Částka	Komentář
Ministerstvo kultury ČR	1 769 000	Peněžní dotace
Hlavní město Praha	700 000	Peněžní dotace
Státní fond kultury ČR	280 000	Peněžní dotace

Výsledek hospodaření a daň z příjmu:

Za rok 2025 organizace vykazuje ztrátu ve výši -20 tis. Kč z hlavní činnosti, z vedlejší 0 tis. Kč. Základ daně z příjmu byl roven nule a daňová povinnost za rok 2025 činila 0 tis. Kč.

Mezi rozvahovým dnem a okamžikem sestavení účetní závěrky nenastaly žádné významné události.

Vyhotoveno: 23. 3. 2026

